

РЕШЕНИЕ

№ 1146

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 06.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4505** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 1 - 7 от ДОПК.

Образувано е по жалба от страна на „Стрийт транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя С. С. К. срещу Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г., издаден от З. Г. Д. на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., и от М. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., В ЧАСТТА на неизплатените дължими суми от НАП към „Стрийт транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с която част органът по приходите е отказал да възстанови сумата от 8483, 44 лева (осем хиляди четиристотин осемдесет и три) лева, както и да начисли дължимата законна лихва, представляваща ДДС за възстановяване, потвърден с Решение № 310 от 13.03.2023 г. на Директора на дирекция „ОДОП” – С. при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че с влязло в сила съдебно Решение № 8442 / 04.10.2022 г., постановено по адм. д. № 10153 / 2021 г. на ВАС, е оставено в сила Решение на АССГ, с което се отменя РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г. за установените задължения по ЗДДС и лихви върху тях в резултат на отказано право на данъчен кредит. С оспорения АПВ № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г., е определена за възстановяване сума в общ размер на 38 470, 95 лева, която се разминава драстично с исканата по реда на чл. 129 ДОПК сума, както и лихва в размер на 15 122, 43 лева. Недопустимо е да не се изпълняват решения на съда. Според жалбоподателя, органът по приходите трябва да възстанови още и сумата от

8483, 44 лева. В жалбата е посочено, че според разпоредбата на чл. 92, ал. 10 от ЗДДС, данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е трябвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спиране на данъчното производство. Иска се отмяна на АПВ № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г. в оспорената му част. Претендират са разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт К. И.. Иска от съда да постанови решение, с което да уважи жалбата и да отмени оспорения акт. Претендира присъждане на разноски по делото. Представя писмени бележки по съществуването на правния спор.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП – не се явява, представлява се от юрисконсулт И. К.. Иска от съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата като неоснователно и недоказана. От страна на ответника се претендират съдебни разноски.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството. Не изразява становище по съществуването на спора.

Административен съд София – град, след като се запозна с доводите на страните, както и със събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От „Стрийт транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по реда на чл. 129, ал. 1 от ДОПК, е подадено искане за прихващане или възстановяване с вх. № 53 – 06 – 8440 / 06.10.2022 г. по регистъра на ТД на НАП – С., с което е поискано възстановяване на недължимо платени и събрани суми по издаден на дружеството РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г. в размер на 45 876, 40 лева за м. 10.2018 г. и лихви за забава в размер на 19 927, 00 лева. Поисканата сума за възстановяване в размер на 45 876, 40 лева за данъчен период м. 10. 2018 г. е във връзка с ДДС за възстановяване. Сумата от 19 927, 00 лева представлява законна лихва върху сумата от 45 876, 40 лева. Посочена е банкова сметка, по която да се преведат паричните суми.

Във връзка с искането на „Стрийт транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с Резолюция за извършване на проверка № П – 22221522179954 – ОРП – 001 / 12.10.2022 г. на Началник на сектор е възложено да се провери дали са предпоставките за възстановяване на парична сума в размера, който е посочен от жалбоподателя.

В хода на проверката е установено, че след Решението на ВАС сумите, подлежащи на възстановяване съгласно отмяна на РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г. и полагащи се лихви за възстановяване се формират както следва: 1) сума в размер на 38470, 95 лева – деклариран ДДС за възстановяване в размер на 38470, 95 лева; и 2) сума в размер на 15122, 43 лева за лихви.

Издаден е Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г. Недоволен от този акт „Стрийт транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], упражнява правото си на оспорване по административен ред. Директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП е приел, че жалбата е подадена в законоустановения срок и отговаря на изискванията на чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Приел е още, че с отменения РА на „Стрийт транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], не е било признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 45 876, 40 лева по фактури, издадени от „Спиди Експерт“ ЕООД, и „Канекс 2000“ ЕООД, което е било и предмет на спор пред

АССГ. На база на събраните доказателства и направената съдебно – счетоводна експертиза АССГ е приел, че за дружеството са налице предпоставките за упражняване на данъчен кредит по издадените фактури от тези доставчици. В диспозитива на решението на АССГ е посочено (л. 19 – 20 от делото), че се отменя РА, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 45 876, 40 лева и начислени лихви в размер на 493, 74 лева за данъчен период м. октомври 2018 г. Тоест видно от диспозитива на решението паричната сума от 45 876, 40 лева фигурира, но според директора на Дирекция „ОДОП“ С., тя не представлява резултата за данъчен период м. 10.2018 г., тъй като дружеството е декларирало и начислен данък на клиенти за м. 10.2018 г. В дневника за покупки са включени издадените фактури от доставчици с начислен данък в размер на 48 046, 95 лева, в това число 45 876, 40 лева, представляващи отказания данъчен кредит с РА. В Дневника за продажби дружеството е начислило ДДС по фактури, издадени на клиенти в размер на 9576, 00 лева, като резултатът за периода е ДДС за възстановяване в размер на 38 470, 95 лева. С подадена справка – декларация за м. 10.2018 г. е деклариран именно този данъчен резултат. Според директора на дирекция „ОДОП“, в съдебното решение на АССГ е отбелязано, че се отказва право на приспадане на данъчен кредит в размер на 45 876, 40 лева за м. 10.2018 г., а не че тази сума подлежи на възстановяване на жалбоподателя.

При тези съображения директорът на дирекция „ОДОП“ – С. е постановил Решение № 310 / 13.03.2023 г., с което е потвърдил Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г., издаден от З. Г. Д. – главен инспектор по приходите и М. П. Б. – главен инспектор по приходите.

В хода на съдебното производство е изготвена съдебно – счетоводна експертиза. Един от поставените въпроси към вещото лице Ж. е бил: Откъде се получава разликата между сумата от 45 876, 40 лева и сумата от 38 470, 95 лева? Вещото лице Е. Ж. посочва, че по време на извършената проверка е установила, че с РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г. е отказано правото за приспадане на данъчен кредит по издадени фактури, включени в дневника за покупки към справката – декларация за м. октомври 2018 г. в размер на 38 470, 95 лева, начислен е ДДС за внасяне 7405, 45 лева и лихви за забава 493, 74 лева. Според вещото лице Е. Ж., с Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г., издаден от К. Т. на длъжност „Инспектор по приходите“ с подлежащи за възстановяване суми за ДДС – 55 691, 42 лева и законна лихва за забава в размер на 11 546, 03 лева, за данъчни периоди м. 01.2018 г. и м. 02.2018 г. са били прихванати дължими суми от „Стрийт транспорт“ ЕООД по образувано изпълнително дело №[ЕИК] / 2018 г., включително и сумите установени с РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г. Според вещото лице Ж., реално при така извършеното прихващане установените задължения с РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г. за м. октомври 2018 г. (ДДС за внасяне и лихви за забава) са били погасени.

С Решение № 5130 от 09.08.2021 г. по адм. д. № 459 по описа за 2020 г. на АССГ, Първо отделение, 43 състав, е отменен РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г., с който е било отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 45 876, 40 лева. С този отменен РА, е бил установен резултат за внасяне на „Стрийт транспорт“ ЕООД в размер на 7405, 45 лева, ведно с лихви в размер на 493, 74 лева при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 38 470, 95

лева, като е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер общо на 45 876, 40 лева. Отказът се е отнасял за данъчен период м. октомври 2018 г. Фактурите, по които е отказано това право са издадени от „Спиди експерт“ ЕООД и „Канекс 2000“ ЕООД. Този съдебен акт е оставен в сила с Решение № 8442 / 04.10.2022 г. на Върховния административен съд на Република България.

Прието е от вещото лице, че сумите в размер на 7405, 45 лева за дължим ДДС по РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г. и лихвите за забава, изчислени върху това задължение са били прихванати от подлежащи на възстановяване суми през 2020 г. с АПВ № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г., издаден от К. Т. на длъжност „Инспектор по приходите“. Общият размер на прихванатите суми с АПВ № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г., които се отнасят до отменения РА от 12.07.2019 г. е 8473, 16 лева, от които 7405, 45 лева ДДС и 1067, 71 лева лихви за забава.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София – град, Първо отделение, 45 – ти състав, от правна страна намира следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Предметът на спора е относно искане, подадено от „Стрийт транспорт“ ЕООД, за възстановяване на ДДС в размер на 45 876, 40 лева за данъчен период м. 10.2018 г., във връзка с Решение № 8442 / 04.10.2022 г., постановено по административно дело № 10153 / 2021 г. на ВАС, и относно искане за възстановяване на законна лихва в размер на 19 927 лева върху сумата от 45 876, 40 лева. По така направеното искане е издаден оспореният АПВ № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г., подписан от М. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите, и от З. Д., на длъжност Главен инспектор по приходите. С този акт на „Стрийт транспорт“ ЕООД е възстановен ДДС в размер на 38 107, 46 лева за данъчен период от 01.10.2018 г. до 31.10.2018 г. и законна лихва в размер на 15 122, 43 лева върху тази сума, считано от 14.12.2018 г. до 28.10.2022 г. Посоченото означава, че предметът на делото е формиран от разликата между поисканата за възстановяване сума и реално възстановената. Доколкото с оспорения АПВ на „Стрийт транспорт“ ЕООД е възстановен ДДС в размер на 38 107, 46 лева за данъчен период от 01.10.2018 г. до 31.10.2018 г. и законна лихва в размер на 15 122, 43 лева върху тази сума, то в тази си част АПВ не е предмет на оспорване, доколкото представлява благоприятен финансов акт и като такъв е влязъл в сила. Предметът на делото се формира от посоченото в жалбата на „Стрийт транспорт“ ЕООД, че се обжалва АПВ № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г., в частта за неизплатените дължими суми, които са отказани да бъдат възстановени, а именно – разликата между поисканото и реално възстановеното.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт за прихващане и възстановяване е издаден в съответствие с изискванията за форма на административния акт, по смисъла на чл. 59, ал. 1 от АПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК. Актът е издаден от компетентен орган – главни инспектори по приходите при ТД на НАП – С.. Оспореният акт за прихващане и възстановяване е електронно създаден и подписан. Към делото е приложен магнитен носител (CD), в който са отразени удостоверявания за наличието и валидността на КЕП на служителите, подписали електронно АПВ.

Спорът по делото е правен и се свежда до това, паричната сума от 7405, 45 лева, прихваната с АПВ № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г., издаден от К. Т. на длъжност „Инспектор по приходите“, има ли качеството на недължимо събрана

сума. Ако има това качество, трябва ли да бъде възстановена със сега оспорения административен акт, както и каква е лихвата върху тази сума. Казано по друг начин – правилно ли органите по приходите са приели, че подлежащата на възстановяване сума е в размер на 38 470, 95 лева (преди извършено прихващане на сума в размер на 363, 49 лева), вместо претендираната от лицето сума в размер на 45 876, 40 лева (разлика от 7405, 45 лева)

Съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК, недължимо внесените или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на органа по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на чл. 129, ал. 1, т. 1 - т. 4 от ДОПК.

Видно от приетата по делото експертиза, паричната сума от 7405, 45 лева е била прихваната с Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г. Чрез прихващането две насрещни задължения се погасяват до размера на по-малкото от тях. В конкретния случай това прихващане е било средство за принудително изпълнение срещу задължение на „Стрийт транспорт“ ЕООД.

Според органите по приходите, съгласно чл. 129, ал. 5, т. 2 от ДОПК, органът по приходите е длъжен в 30 – дневен срок от предявяването пред него на влязъл в сила съдебен или административен акт да възстанови или прихване по реда на чл. 129, ал. 2, т. 2 изцяло посочените в акта суми. В Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г. е посочено, че на „Стрийт транспорт“ ЕООД трябва да се възстанови данък върху добавената стойност (ДДС) за данъчен период м. 01.2018 г. и м. 02.2018 г. в размер на 55 691, 42 лева . При извършена проверка в ИС „Събиране“ обаче е установено, че срещу „Стрийт транспорт“ ЕООД има образувано изпълнително дело №[ЕИК] / 2018 г. Предмет на това изпълнително дело е сумата в размер на 69 986, 60 лева (главница плюс лихви). За тази сума е била приобщена и служебна бележка. Органите по приходите са установили, че са налице предпоставки сумата, подлежаща на възстановяване на „Стрийт транспорт“ ЕООД, да бъде прихваната от сумата, предмет на изпълнителното дело. Така на ред 8 от Раздел I „Прихващам“ в Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г., е посочено, че сумата от 7405, 45 лева за период от 01.10.2018 г. – 31.10.2018 г. е прихваната.

На ред 110 Раздел I „Прихващам“ в Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г., е посочено, че сумата от 493, 74 лева за период от 01.10.2018 г. – 31.10.2018 г. (лихва ДДС) е прихваната. На ред 111 Раздел I „Прихващам“ в Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г., е посочено, че сумата от 573, 97 лева за период от 01.10.2018 г. – 31.10.2018 г. (лихва ДДС) е прихваната. Сумата от тези два реда е 1067, 71 лева. Общият размер на сумата, която е била прихваната с този АПВ и е била свързана с РА № Р – 22221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г., е 8473, 16 лева.

Видно от мотивите на Решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С., на „Стрийт транспорт“ е възстановена сума в размер на 38 470, 95 лева (реално 38 107, 46 лева след извършено прихващане). Върху тази сума е начислена лихва в размер на 15 122, 43 лева, като същите са изчислени за периода от 14.12.2018 г. (датата, на която е трябвало да се възстанови данъкът), до 28.10.2022 г. (датата, на която е възстановен със спорния АПВ). Никъде в оспорения АПВ, респ. в Решението на директора на ОДОП, не е обсъдено и анализирано обстоятелството, че сумата от 7405, 45 лева за

период от 01.10.2018 г. – 31.10.2018 г. е била прихваната с Акт за прихващане или възстановяване № П – 2221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г. Няма спор между страните, че тази сума е била определена като дължим ДДС за внасяне за данъчен период м. 01.10.2018 г. – 31.10.2018 г. с РА, който е бил отменен по съдебен ред. Тя е била прихваната с АПВ от 16.04.2020 г. Доколкото по отношение на тази сума и това данъчно задължение е налице съдебно решение, с което задължението се отменя, то това трябва да бъде съобразено от органите по приходите. Трябва да се посочи, че в производството по прихващане и възстановяване органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност. Те нямат право на свободна преценка. При извършването на проверка, по повод на конкретно депозирано искане за прихващане и възстановяване, органите по приходите са длъжни да приложат принципите на законност, обективност и служебно начало, които са приложими във всички производства по ДОПК. Органите по приходите са длъжни да изяснят всички правнорелевантни за прихващането, респ. за възстановяването факти. Именно това свое задължение органите по приходите са нарушили в настоящото производство. Това нарушение е довело до неправилно прилагане на материалния закон. Фактът, че определена парична сума, посочена в искането на жалбоподателя, е била обект на прихващане с предходен акт (Акт за прихващане или възстановяване № П – 2221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г.) въобще не е бил изследван. Посоченият акт е приобщен като част от доказателствата по делото за пръв път пред АССГ. Фактите, посочени в този акт, изобщо не са били обект на оценка и самостоятелен анализ от страна на органите по приходите. Нарушението е съществено, доколкото ако не беше допуснато, то органите по приходите щяха да достигнат до различен извод.

Органите по приходите са формирали своя извод въз основа на различни факти. Видно от решението на директора на ОДОП, основен мотив е обстоятелството, че в дневника за продажби на дружеството „Стрийт транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е начислило ДДС по фактури издадени на клиенти в размер на 9576, 00 лева, като резултатът за периода е ДДС за възстановяване в размер на 38 470, 95 лева. В справката декларация за м. 10.2018 г. е деклариран именно този резултат от страна на дружеството.

В същото време прегледът на съдебното решение на АССГ води до извод, че се отменя РА № Р – 2221518007150 – 091 – 001 / 12.07.2019 г., с който е било отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на **45 876, 40 лева**, и е бил установен **резултат за внасяне** на „Стрийт транспорт“ ЕООД **в размер на 7405, 45 лева**, ведно с лихви в размер на 493, 74 лева при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 38 470, 95 лева. Посоченото води до извод, че при своето произнасяне органите по приходите не са взели предвид Акт за прихващане или възстановяване № П – 2221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г.

Във връзка с изложеното, основателни са аргументите на процесуалния представител на жалбоподателя, които са изложени в писмените бележки по делото, че никъде в оспорения АПВ не е коментирана паричната сума в размер на **7405, 45 лева**, респ. не е обсъдено от органите по приходите, че е извършено такова прихващане в предходен период. Оспореният акт се явява такъв, който е издаден в нарушение на основните принципи на ДОПК. По – конкретно е нарушена разпоредбата на чл. 5 от ДОПК, съгласно която органите по приходите са длъжни служебно да изясняват фактите и обстоятелствата от значение за установяване и събиране на публичните вземания.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ДОПК, органите по приходите са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в производствата по този кодекс.

При новото разглеждане на искането за прихващане трябва да се изложат конкретни мотиви относно Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221520055231 – 004 – 001 / 16.04.2020 г. и сумата от 7405, 45 лева, като се съобрази от органите по приходите, че освен справка – декларация от м. 10.2018 г. с вх. № 22151689729 от 14.11.2018 г., подадена от „Стрийт транспорт“ ЕООД, в която е посочено, че се иска възстановяване на ДДС в размер на 38 470, 95 лева, трябва да се вземе предвид и обстоятелството, че по отношение на жалбоподателя, с отменения от съда Ревизионен акт, е бил установен резултат за внасяне в размер на 7405, 45 лева. Този резултат не само е бил установен, но е и изпълнен, като по отношение на тази сума е било осъществено реално прихващане с АПВ от 16.04.2020 г.

При новото разглеждане на искането на „Стрийт транспорт“ ЕООД вероятно ще се достигне до извод, че сумата от 7405, 45 лева трябва да бъде възстановена на друго основание, различно от посоченото в АПВ по отношение на сумата от 38 470, 95 лева. Обстоятелството, че сумата от 7405, 45 лева е поискана от жалбоподателя обаче, обвързва административния орган със задължението да се произнесе изрично и за нея.

По изложените съображения Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г., издаден от М. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., и от З. Д., на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., се явява незаконосъобразен и необоснован. Той е постановен при непълнота на доказателствата, което е довело и до неправилно прилагане на материалния закон.

Предвид естеството на АПВ съдът не разполага с компетентността да се произнесе по същество с диспозитива на съдебния акт по искането на жалбоподателя за възстановяване и затова на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК преписката трябва да бъде върната на органа по приходите за ново произнасяне с АПВ, съобразно дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

По отношение на разноските

Разноски от жалбоподателя са претендирани в съдебно заседание от дата 06.02.2024 г. Разноските, включително и внесените държавни такси, са следните: 50 лева държавна такса; 400 лева депозит за вещо лице. Жалбоподателят е бил представляван от юрисконсулт при проведените три съдебни заседания. Предвид изхода на спора ответникът трябва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноските по делото и адвокатско възнаграждение съразмерно на материалния интерес по правилата на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения - чл. 7, ал. 2, т. 3, вр. чл. 8 от същата (редакцията ѝ към приключване на устните състезания по делото). Материалният интерес по делото възлиза на 12 573, 51 лева (формиран като разлика между поисканата за възстановяване сума от 65 803, 40 лева и реално възстановената сума от 53 229, 89 лева). При спазване на това правило са дължими разноски за юрисконсулт в размер на 1531, 57 лева. Правилото относно присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното адвокатско възнаграждение съдът намира за приложимо и когато жалбоподателят е представляван от юрисконсулт, по аргумент от субсидиарно приложимия съгласно §2 от ДР на ДОПК чл. 78, ал. 8 от ГПК предвиждащ, че в полза на юридически лица се присъжда и адвокатско възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт.

Присъжданите на жалбоподателя разноси са общо в размер на 1981, 57 лв.
Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 45 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Стрийт транспорт” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.”,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя С. С. К., Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221522179954 – 004 – 001 / 28.10.2022 г., **В ЧАСТТА**, за положителната разлика между поисканото и реално възстановеното (38 107, 46 лева ДДС за данъчен период от 01.10.2018 г. до 31.10.2018 г. и законна лихва в размер на 15 122, 43 лева върху тази сума).

ВРЪЩА преписката на органа по приходите при ТД на НАП - С. за ново произнасяне в частта за разликата между поисканото и реално възстановеното по Искане за прихващане и възстановяване с вх. № 53-06-8440 / 06.10.2022 г. на ТД на НАП-С., подадено от „Стрийт транспорт” ЕООД, ЕИК[ЕИК] и издаване на нов акт за прихващане или възстановяване, при спазване на дадените с настоящо решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на „Стрийт транспорт” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.”,[жк], бл. 369 сумата от 1981, 57 лв. разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: